

РЕШЕНИЕ

№ 2022

гр. София, 12.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 13.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **3626** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.54, ал.2 от ЗКИР, вр.§ 4, ал.1, т.2 от ДР на Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Със Заповед №РД-09-120/11.04.2011г., издадена от кмета на район ”П.”-СО е постановен отказ за изменение на одобрения кадастрален план чрез попълване на ПИ с нови пл.№№1362, 1363, к.л.297, кв.2, м.”Артерията надлез Ч.-В.”, одобрен със Заповеди №№140/01.06.1967г., 375/20.12.1967г., РД-09-168814.08.2003г. и РД-09-50-446825.06.2004г.

В срока по чл.149, ал.1 от АПК и по реда на чл.152, ал.1 от АПК, заповедта е бил обжалвана от заявителя, инициирал производството за изменение на кадастралния план- В. Н. Ц., с искане да бъде отменена, като незаконосъобразна. Изразеното с жалбата недоволство е мотивирано с твърдения, че правото на собственост върху процесните ПИ било възстановено с Решение от 11.05.2010г. на ОСЗ „П.”, издадено въз основа на Решение на от 24.06.2009г., постановено по адм.дело №3504/2005г. по описа на СГС, с което било определено, че част от бивш имот пл.№90355 е незастроен. Вместо да отрази служебно в кад.план възстановените имоти, администрацията на район „П.”-СО изисквала многократно документи /четливи копия от съдебното решение, скици и др. от реституираните собственици. Междувременно в периода на „процедиране” от администрацията, [фирма] и [фирма] застроили имотите с халета и дори се снабдили с разрешение за ползването им. Жалбоподателят твърди още, че на

25.03.2011г. в 15.00 часа бил поканен от районната администрация да подпише акт за непълноти и грешки /А./, задно със заинтересуваните страни. А. бил представен от служител на районната администрация, на когото жалбоподателят посочил, че се намират на 200м. от възстановените имоти и поискал да отидат на място за извършване на протоколираните действия. В отговор му било заявено, че не е необходимо, тъй като представители на фирмите / [фирма] и [фирма]/ отказват за подпишат А. и няма да ги допуснат в имотите, което било потвърдено от едно от присъстващите лица.

В съдебно заседание пред АС-София град, жалбоподателят не се явява, не се представлява, не ангажира доказателства.

Ответникът-кметът на район „П.”-СО се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жалбата.

Заинтересуваните страни на страната на ответника- [фирма] и [фирма] не се представляват и не изразяват становище по жалбата. Не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата и заинтересованите страни на страната на жалбоподателя-П. И. К., Б. И. К., Й. В. В., Г. Н. Г., Е. Г. Д., Теменужка Г. А., Б. И. П., И. Б. И., М. Б. П., Т. И. Н., М. Ц. И., В. Ц. Н., А. К. Ц. и С. Н. А..

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото е безспорно от фактическа страна, че с Решение от 24.06.2009г., постановено по адм.дело №3504/2005г. по описа на Софийски градски съд е отменена Заповед №РД-09-109/15.04.2005г. на кмета на район „П.”-СО и на основание чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ е определена като застроена част от бивш имот пл.№90355, к.л.297 с площ 2 198 кв.м., а като не застроена-частта с площ общо в размер на 1030 кв.м., означена, както следва: част, ограничена от точки 1,2,3,4, с площ от 250 кв.м.; част, ограничена от точки 5,3,6,7,8, с площ 436 кв.м., част, ограничена с точки 9,10,11,12,13,14 с площ от 344 кв.м., заштриховани със зелен цвят на комбинираната скица, представляваща, неразделна част от решението. Безспорно е още, че въз основа на постановеното по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ съдебно решение е издадено Решение №ПК-92/11.05.2010г. на ОСЗ-П., с което е възстановено правото на собственост на наследниците на В. Ц. Н. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху определените като незастроени части от имот бивш пл.№90355.

Видно от Удостоверение за наследници №9301-535820.07.2011г., изискано служебно от съда, наследници на В. Ц. Н. са жалбоподателят В. Н. Ц. и конституираните като заинтересовани страни в производството по делото- П. И. К., Б. И. К., Й. В. В., Г. Н. Г., Е. Г. Д., Теменужка Г. А., Б. И. П., И. Б. И., М. Б. П., Т. И. Н., М. Ц. И., В. Ц. Н., А. К. Ц. и С. Н. А..

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало с подаването на Заявление вх.№94-00-508/18.08.2010г. от 18.08.2010г. от жалбоподателя в съдебното производство В. Ц. за попълване на одобрения кадастрален план с възстановените с Решение №ПК-92/11.05.2010г. на ОСЗ-П. части от имот, бивш пл.№90355, приложено към заявлението. Допълнително заявителят е попълнил преписката с необходимите за осъществяване на процедурата скица-проект за изменение на кад.план с новообразувани имоти, проектни номера 1361,1362 и 1363, в която е посочено, че новообразуваните имоти 1362 и 1363 са идентични с

възстановената част от бивш имот 90355, съгласно скицата към заключението на вещото лице, неразделна част от решението по адм.дело №3504/2005г. на СГС. От съдържащите се в преписката доказателства се установява още, че проектният ПИ 1361 попада в ПИ 1139, попълнен в кадастралната основа със Заповед №РД-09-168/14.08.2003г., урегулиран в УПИ XI-1139 и записан в разписния лист като собствен на [фирма], а ПИ, с проектен №1362- отчасти върху УПИ XI-1139, отчасти в и УПИ IV, собственост на [фирма]. Видно е още, че в УПИ XI-1139 са изградени 6 бр ПМС, които са нанесени в кадастралния план и за които са издадени удостоверения за въвеждане в експлоатация.

За съставянето на А. на 25.03.2010г. са били изпратени покани до заявителя Ц., [фирма] чрез управителя К. Г. Н. и [фирма] чрез И. Я. И.. От тях на определената дата са се явили, заявителят Ц. и К. Г. Н.. Видно от отразеното в съставения А., жалбоподателят не е подписал А. за заявител, управителят на [фирма] К. Н. изрично е изразил несъгласие с попълването на ПИ с пр.№№1362 и 1363, а актосъставителят –инж.Р. е отразила, че е допусната в УПИ XI-1139, но не и до новопроектираните имоти 1362 и 1363.

С оспорената в пределите на настоящото съдебно производство заповед ответният административен орган е постановил отказ за изменение на одобрения кадастрален план чрез попълване с нови ПИ пл.№№1362 и 1363, поради неподписването на А. от представители на заинтересованите страни- [фирма] и [фирма].

Така установеното от съдържащите се в административната преписка писмени доказателства фактическо положение не е опровергано със събрани в съдебното производство доказателствени средства. Съдът служебно на основание чл.171, ал.2, предл.2-ро АПК допусна извършването на СТЕ, депозитът за вещо лице по която не беше внесен от жалбоподателя Ц., включително и след повторно дадената му за това възможност с предупреждение, че при невнасяне, съответно-непосочване на уважителна причина за това, съдът ще отмени определението за допускане на СТЕ, а жалбоподателят ще понесе неблагоприятните процесуални последици от недоказване на твърденията си.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване и от страна, легитимирана да го оспори в качеството на „заинтересовано лице” по смисъла на чл.54, ал.1 от ЗКИР, вр с §1, т.13 от ДР на ЗКИР. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Към датата на подаване на искането за попълване на кадастъра-18.08.2010г. и на постановяване на оспорената заповед-11.04.2011г., правното основание за издаване на поискания индивидуален административен акт е чл.53 от ЗКИР, а компетентността на органа е уредена в § 4, ал.1, т.2 от ПЗР на ЗКИР, тъй като се попълва кадастър, изработен по отменени специални закони, а не по реда на ЗКИР.

Съгласно чл.53, ал.3 от ЗКИР и чл.62, ал.2 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри непълнотите и грешките се установяват на самото място с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите лица по смисъла на §1,

т.13 от ДР на ЗКИР-собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението, а това са лицата, които са носители на вещни права върху нанасяните /поправяните/ имоти или върху имоти, непосредствено съседни на тях. В съответствие с приетото за установено от фактическа страна, новопроектираните имоти 1362 и 1363 попадат в УПИ XI-1139 и УПИ IV, записани в разписния лист като собствени на [фирма] и [фирма], което обуславя качеството им на заинтересовани лица. Качеството им на заинтересовани лица предпоставя от своя страна и необходимостта лицата представляващи тези две дружества да подпишат А., съгласно чл.53, ал.3 от ЗКИР и чл.62, ал.3 от Наредба №3/2005г., за да е налице законосъобразно издаване на положителен за изменение на кадастъра акт. В конкретния случай това условие не е налице. Напротив, изразено е изрично несъгласие от [фирма]. Липсата на съгласие от носителите на вещни права върху засегнатите имоти обективира спор за материалното право за собственост между тях и инициирания процедурата, а този спор, преди решаването му по съдебен ред е пречка за издаването на акт за изменение на кадастъра- чл.53, ал.2, изр.2-ро ЗКИР, поради което и постановеният с обжалваната заповед отказ е материално законосъобразен.

Непосочването на правното основание за постановения отказ-чл.53, ал.2, изр.2-ро ЗКИР е порок във формата от категорията на несъществените и не обуславя отмяна на акта само на това основание. А порокът е несъществен, тъй като разпореденото от органа съответства на приложимата спрямо правилно установените и посочени от него релевантни факти материалноправна норма на чл.53, ал.2 ЗКИР.

За пълнота на мотивите, независимо от изхода на спора, съдът сочи, че:

1. Обратно на твърденията на жалбоподателя, районната администрация не е имала задължението служебно да попълни кадастъра въз основа на решението на реституционния орган ОСЗ- арг. от чл.53, ал.2, изр.1-во ЗКИР;

2. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, ОСЗ /преди ОСЗГ, сотв.ПК/ постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, въз основа на скица и удостоверение по чл. 13, за чието издаване се провежда производство по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В производството по чл. 11 от ППЗСПЗЗ се определя застроената част на имота. Производството е междинно на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места. Участници в това производство са само заявките искането за земеделска реституция и кмета на общината. В това производство кметът на общината /кметът на района/, респективно съдът в производството по оспорване на издадения от кмета акт са компетентни да определят единствено застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ. В това производство като страни не участват трети лица и не се разрешават спорове за материалното право на собственост. Затова решението на съда по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ / Решение от 24.06.2009г., постановено по адм.дело №3504/2005г. на СГС, в случая/ и издаденото въз основа на него решение за възстановяване правото на собственост на реституционния земеделски орган /Решение №ПК-92/11.05.2010г. на ОСЗ-П./ са непротивопоставими на лицата, които се легитимират като носители на вещни права върху засегнатите имоти и спорът с тях следва да бъде решен по общия исков ред преди изменението на кадастъра.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.5 от АПК., Административен съд-София град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. Ц. срещу Заповед №РД-09-120/11.04.2011г., издадена от кмета на район "П."-СО, с която е постановен отказ за изменение на одобрения кадастрален план чрез попълване на ПИ с нови пл.№№1362, 1363, к.л.297, кв.2, м."Артерията надлез Ч.-В.", одобрен със Заповеди №№140/01.06.1967г., 375/20.12.1967г., РД-09-168814.08.2003г. и РД-09-50-446825.06.2004г.

Решението може да бъде обжалвано и/или протестирано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: